PSALMUL 17

1. [1]Doamne bun, ascultă-
mi, DOAMNE,
pricina nevinovată,
ia aminte la-al meu strigăt
și curata-mi rugăciune,
[2]să se facă-a mea dreptate
înainte-Ți arătată
și-ai Tăi ochi preasfinți să vadă
neprihana mea, Preabune.

2. [3]De mă-ncerci și zi, și noapte,
n-afli-n inimă minciună,
căci ce-mi iese de pe buze
mi-e și-n gânduri, ca-n cuvinte,
[4]iar în legătura cu-alții,
dup-a Ta povață bună
mă feresc de-asupritoarea
cale-a celor fără minte.

3. [5]Pașii mei pe-a Ta cărare
stau mereu cu neclintire.
[6]Ție-Ți strig s-asculți, o, Doamne,
spre cuvântul meu Te-apleacă
[7]și arată-mi bunătatea-Ți,
Tu ce dai adăpostire
celor asupriți când cei răi
caŭtă răul să le facă!

4. [8]Mă păzește ca lumina
ochilor, cu-a’ Tale-aripe
[9]de vrăjmașii mei de moarte
și de ura lor cea mare,
[10]c-a lor inimă e-nchisă,
trufași sunt în orice clipă,
[11]mă-nconjor și stau la pândă,
la pământ să mă doboare,

5. [12]parc-ar fi un leu ce-ntruna
după pradă stă la pândă.
[13]Scoală, DOAMNE, ieși spre cel
rău,
îl doboară și mă scapă,
scapă-mă de toți vrăjmașii
și de-a urii lor osândă,
cu-a Ta sabie-ascuțită,
cu-al lor sânge Tu-i adapă!

6. [14]Scapă-mă cu mâna-
Ți, DOAMNE,
de-acei oameni ce-azi în lume
își iau partea-acum în viață
de belșug și de-mbuibare,
cărora le dai Tu, Doamne,
bunătăți fără de nume,
care-și satură urmașii
din prisosul lor cel mare.

7. [15]Dar eu, Doamne, în curata,
sfânta-mi nevinovăție
voi vedea pe totdeauna
Fața Ta cea strălucită;
când mă voi trezi din noaptea
ce-a trecut pe veșnicie
mă voi sătura de Chipul
și de Fața Ta slăvită!